

ИВАНЪ ВАЗОВЪ

СЪ ЧЕТКА И СЪ МРАМОРЪ

СТАТУЯТА НА МОЙСЕЯ

Кога великиятъ художникъ римски
Вълшебно мъртвий мраморъ оживи
И на Мойсей ликътъ исполински
Предъ него гордъ и страшенъ се яви,

Той впи очи въ грамадното си дѣло:
„О, камъкъ, въ тебъ си гения излѣхъ:
Азъ образъ дадохъ ти, и кръвъ и тѣло,
Вдѣхнахъ ти смисъль и душа ти влѣхъ!

Творецъ съмъ твой и богъ и се гордѣя!“
И, бледъ, настрѣхналъ, полудѣль дори,
Той грабна чука и блѣсна Мойсей
Въ колянато, катъ викна: „Говори!“

НЕ Я БУДЕТЕ!

Заникъ слънце. Небеса усмивка
Румена отъ западъ осиява,
Витоша съ зори пурпурни се вѣнчава,
Морно поле чака миръ, почивка.